

Lisa - in memoriam

Ibland räcker orden inte till.
Det otänkbara hände; det man inte såg komma.

Alf Fredriksson uttryckte det bättre än någon annan:

Ibland liksom hejdar sig
tiden ett slag
och någonting alldeles oväntat sker.
Världen förändrar sig varje dag
men ibland blir den aldrig densamma mer.

Människor är som träd.

En del faller när deras tid är ute och försvinner tyst och omärkligt.

Andra när de blomstrar som mest och lämnar efter sig tomrum,
stora gapande hål i himlen.

Lisa var älskad av många. Vi kommer att minnas hennes skratt, hennes omtanke och hennes stora tålamod. Hon lämnar just ett sådant hål i himlen som gör att världen aldrig mer blir densamma. Horisonten har förändrats, det som var beständigt försvann. Vi som är kvar minns det som en gång var, med saknad, men också med tacksamhet och med glädje. Vi hade förmånen att ha fått känna dig. Vi fick dela din lycka över familjen, barnbarnen och -nån gång ibland- över ett rejält lass med svart trumpetsvamp.

Dina vänner i Svampkonsulenternas Riksförbund och Svamp-klapp kommer aldrig att glömma dig. Tack för den tid vi fick vandra med dig.